

EĞİTİMDE İKİ ANNE ÖRNEĞİ

Matematik Nobel ödülü kazanan ünlü matematikçi Prof.Dr. Meryem Mirzakhani'ye öğrencileri büyük bir sevinçle tebrik ettikten sonra sınıftan bir öğrencisi Meryem Mirzakhani'ye sorar.

Hocam bu üniversitede bu kadar sayıda matematik Profesörü var, ayrıca bu eyalette ve bu ülkede de yüzlerce değil binlerce matematikçi, belki de binlerce matematik hocası mevcut. Tüm dünyada on binlerce sayıda matematik uzmanı ders veriyor. Bu kadar öğretmen, profesör arasında, bu kadar çok bilim adamı arasında sadece sizi Nobel ödülüne layık gördüler. Sizce bunun sebebi nedir? Bu ödülü neye borçlusunuz?

Mirzakhani nazik bir tebessümle öğrencisine döner ve şöyle cevap verir.

Haklısınız, tüm dünya üniversitelerinde, okullarında binlerce değil on binlerce matematik profesörü ve öğretmeni arasında beni seçtiler. Fakat ben bu ödülü almamı anneme borçluyum. Öğrenciler büyük şaşkınlık içinde sorarlar. “ Annen de matematikçi mi idi?

Hayır, annem matematikçi değil, öğrenimi de sadece ilkokuldu. Öğrenciler “ Nasıl olur Hocam, matematik ödülü almanızda ilkokul mezunu olan annenizin ne gibi katkısı olabilir? Mirzakhani her zamanki tevazu içinde konuşmasını şöyle sürdürür

Şimdi bakın, dediğim gibi ben anneme çok şeyler borçluyum. Çünkü bütün anneler çocukları okuldan eve döndükleri zaman onlara şöyle sorarlar: “ Evladım bugün öğretmenin sorularına ne cevap verdin?” Oysa benim annem okuldan eve gelince ilk işi bana şunu sorardı. “ Kızım bugün öğretmenine hangi soruları sordun?”

Böylece annemin bana öğrettiği soru sorma ve sorgulama hevesi bende giderek arttı. Tüm öğrencilik hayatımda bu yönde hazırlık yaptım Her akşam yatağa girmeden hangi soruları soracağımı hazırladıktan sonra yatağıma girerdim. Sordum, soruşturdum, sorguladım, okudum ve araştırdım. Sonuçta işte böylece matematik dalında Nobel Ödülü almaya hak kazandım. Dediğim gibi, bu ödülü almama annem sebep olmuştur. Huzurunuzda anneme minnet borçluyum.”

Seminerlerim dolayısıyla emeklilikten sonra günlerim yine okullarda geçiyor. Öğretmen evine yolum düşmez, kahvelerde de çayın kaç kuruş olduğunu bilmiyorum.

Geçenlerde seminer için gittiğim bir okulda daha önceden alışkın olduğum bir hadiseyi tekrar yaşadım. Okul müdürlüğü dönemimde kız olsun, erkek olsun fark etmiyor. Özellikle öğretmenler, öğrencilerinin bana intikal ettirilen bir yanlışından dolayı velilerini çağırdığımda öğrencinin yanlışı veya hatası annesine intikal ettirdiğimde tereddütsüz aldığım cevap: “ Müdür bey, benim çocuğum yapmaz veya benim çocuğum katiyen yalan söylemez, ben kendimden şüphe ederim ama kızımdan veya oğlumdan katiyen şüphe etmem.”

Seminer dolayısıyla yakın bir zamanda gittiğim bir okulda, okul müdürünün odasında otururken, müdür beyin daha önceden yaramazlık yapan bir erkek öğrencinin velisini çağırmış. Odada otururken bayan bir veli de müdür beyin odasına geldi. Ben odadan çıkmak istememe rağmen müdür bey “ Hocam siz de bulunun sizin de görüşlerinizden yararlanmak isteriz ” diyerek benim de odada bulunmamı rica etti. Müdür bey öğrencinin annesini buyurup edip çayını söyledikten sonra konuyu izah etti. Oğlunun sınıfta bir kız öğrencinin onurunu incitici aslı astarı olmayan bir iftira attığını, kız öğrencinin de utanıp okulu bırakmak istediğini söyledi. Üstelik olayı da bizzat kendisinin araştırarak çocuğunun iftirasının da asılsız olduğunu yalan söylediği sınıfın tümü tarafından ifade edildiğini beyan edince, anne hemen kurşun asker gibi “ Müdür bey katiyetle benim oğlum yalan söylemez” diye çocuğunu müdafaa etmeye başladı. Neticede çocuğu çağrıldı. Çocuğunun yalanı sınıfta ortaya çıktığı için müdür odasına gelen öğrenciye annesi: “ Bak oğlum müdür bey senin sınıfındaki kız arkadaşına yalan söyleyerek iftira attığını söylüyor” dediğinde öğrencinin verdiği cevap: “ Anne ben yalan söylemedim sadece şaka yaptım” der demez, hemen anne atıldı:” Görüyor musunuz müdür bey benim oğlum yalan söylemez sadece şaka yapmış, çocuklar arasında olur böyle şeyler, bu tür küçük şakaları büyütmeye ne gerek var?” diyerek çocuğunu müdafaa etmeye devam etti.

Geçen haftada beyan ettim. Okullarda verdiğim eğitim seminerlerim yanında şimdi de “ MANEVİ DEĞERLERİMİZE RAĞMEN NEDEN BURADAYIZ?” konulu konferansım cezaevlerinde yoğun ilgi görüyor. 11 Kasım'da Ankara – Sincan L Tipi cezaevleri ile Ankara Çocuk ve Gençlik cezaevinde gençlerle

beraber olacağım. 15 gün önce de İZmir ocuk ve Gençlik Cezaevinde iki kez konferansım oldu. Bugüne kadar da yirmiye yakın cezaevi dolaştıım buradaki cezaevlerinde gençlerle beraber oluyorum. O gençleri görünce yüreğim parçalanıyor. Bu ocuklar içinde oldukça elit aile çocuklarına da rastlıyorum. Allah hiçbir çocuğu kötü ocuk olsun diye yaratmıyor. Yüce Peygamberimizin ifadesine göre her doğan ocuk bembeyaz bir yürek, lekesiz bir beyinle doğuyor. Çocukları kötü yapanlar maalesef çocuğunun ayağına tiken dahi batmasına razı olmayan anneler, aşırı merhameti, sevgisi dolayısıyla çocuklarının hatalarını ve yanlışlarını göz ardı etmelerinden dolayı yüzüne bakmakla, kokusuna doymakta kıyamadıkları yavrularını beton duvarlar arkasına düşürüyorlar.

Müdür beyin odasında şahit olduğum bu olay bana idama mahkm olan delikanlının hikyesini aklıma getirdi. Küçüklüğünden beri annesi tarafından her yaptığı hoş görülen ve her yaramazlığına göz yumulan delikanlı büyüyünce suç makinesi olur. En nihayet idama mahkm olur. Her idamlığa sorulduğu gibi bu delikanlıya da son isteği sorulur. Delikanlı cevaben:” Bir tek dileğim var Sevgili anneciğimin o mübarek dilini öpmek istiyorum” Delikanlının isteği üzerine annesi delikanlının bulunduğu idam sehpasına getirilir. Annesi “Benim sevgili oğlum son bir defa p bakayım” diyerek dilini uzatır. İdamlık oğlu iki dişi ile annesinin dilini öyle bir ısırır ki adeta makas gibi annesinin dilini ikiye böler ve dili pat diye yere düşer. Orada bulunanlar, vah vah, vah! Ne olacak Eşkiya evlat Bunca cinayet yetmezmiş gibi bir de anasının dilini kopardı derler. İdam mahkmu genç ise; “Bilmeden boş yere konuşmayınız. Benim burada mahkm oluşum o kopasica dildendir. Genç mahkm devam eder. “ Ben ocukluğumda ne yaparsam annem beni hep haklı çıkarırdı, bütün işlediğim suçlar karşısında hep benim yanımda olur beni arkalardı. Hem de yüzde yüz suçlu olduğumu bildiği halde. Annem beni gereği gibi terbiye ekseydi bugün ben bu idam sehpasında olmayacaktım.” der.

Yarım asırdır eğitimin içindeyim. Bugün evlatlarına en büyük kötülük uzaktan değil maalesef en yakınlarından yani sizlerden gelmektedir. Henry Ford’u ve oğlunu göz önüne getirin. Henry Ford’un oğlu bıraktığı intihar mektubunda “ Baba hayal edip de ulaşamadığım hiçbir şey kalmadı. Ne varsa önceden hazırlamışsın. Hiç birinde benim emeğim yok. Bu dünyada mutsuzluktan sıklıdım. Artık öbür tarafı merak ediyorum ve gidiyorum.” diye mektup bırakır

ve intihar eder. Bol para ile mutlu olunacağını sananlar, çocukları için yüklü miktarda servet bırakmak için gece gündüz çalışan, çocuklarının her yanışını şaka olarak kabul edip gülererek karşılayan, ben yemedim o yesin, ben giymedim, o giysin, ben binmedim o binsin diyerek çocuklarına en lüks araba, ev alan anne babalar, her yılbaşı milli piyangodan büyük ikramiye kazananların yaşadıklarını, fazla değil on yıl içinde nasıl mahvolduklarını internete girin de bir bakın. Manisa'da nice aileler tanıyorum öldükten sonra milli piyangodan ikramiye çıkar gibi arkalarında büyük servet bırakan çok ailelerin çocuğu bugün Manisa'da perişan durumdadır. Rahmetli ninemin bir sözü vardı. " Emeksiz yemek olmaz" diye. Henry Ford gibi çocuklarımıza emeksiz yemek sunmayalım.

Yazımı uzatmak istemiyorum. Para elde edemeyeceğiniz şeyler var. Bunlardan biri de tecrübe. Ne olur www.kadirkeskin.net adlı sitemden öğretim yılı başlamışken " **ANNE- BALAR İÇİN YAVRUKURT MASALI- BEN O OĞRTEMENİ DÖVECEĞİM AMA BAKALIM NEZAMAN- BABASININ ELİN TUTAN DELİKANLI- BENİM OĞLUM YORULMAMALI ile ÇAĞDAŞ VELİM** " yazılarımı okuyun. Artık bunları anlata anlata, dilim de yoruldu, yaza, yaza ellerim de yoruldu.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin bu hafta Saruhanlı Anadolu İmam-hatip lisesi öğrencileriyle beraberdi.